

א שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמוֹה: ב יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי
טוֹבִים הֲדִיקָה בְּמִיָּן: ג לְרִיזוֹן שְׂמֵנֶיךָ טוֹבִים שְׂמֹן תּוֹרֵךְ שְׂמוֹךְ
עַל כֶּן עֲלָמוֹת אֶהְבֹּךָ: ד מִשְׁכַּנִּי אֲזַחֲרֶיךָ נְרוּצָה הֵבִיאֲנִי
הַמֶּלֶךְ זֹדְרָיו נְגִילָה וְנִשְׂמֹזָה בְּךָ נִזְכִּירָה הֲדִיקָה בְּמִיָּן מִיִּשְׁרָיִם
אֶהְבֹּךָ: ה שְׁזוֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאֵהְלִי קֶדֶר
כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה: ו אֵל תִּרְאוּנִי שְׂאֲנִי שְׁזוֹרָוֹת שְׁשׁוֹפְתַנִּי
הַשְּׂמֵשׁ בְּנֵי אֲבִי נִזְוָרוּ בִּי שְׂמֵנִי נִטְרָה אֶת הַכְּרָבִים כְּרָבִי
שְׁלִי לֹא נִטְרַתִּי: ז הַגִּידָה לִּי שְׂאֶהְבָּה נִפְשִׁי אִיכָה תִרְעָה
אִיכָה תִרְבִּיץ בַּעֲהָרִים שְׁלֹמֹה אֶהְיָה כַּעֲטִיָה עַל עֲדָרִי

זהר שיר השירים

המקדשים, אחד מקדש העליון, ואחד מקדש התחתון, שלמה אחיה כעוטיה, אלמלא אותן שני פעמים שאני עתידה לקרות איכה, שלמה אחיה, בשלום אחיה בלי גלות כלל, בשלום על בני למטה, כעוטיה, כמו שכתוב (שמואל א' כח) והוא עוטה מעיל, אחיה נעטפת במעטפה של קדושה העליונה, שהוא השם הקדוש יה, שלמה אחיה, בשלום אחיה בכל שלמות שלמעלה, כעוטי"ה, כעוטה יה, להיות בכל שלמות העליונה על עדרי חבירך, אלו מדרגות הקדושות שכלן כדמיון שלמעלה: ובכן הוא משיב לה ומתחיל מן דבור האחרון של השבחה הזה ואומר, אם לא תדעי לך היפה בנשים, אם את אינך יודעת השני איכה איכה למה הם, צאי לך, צאי וראי בעקבי הצאן בשביל מה יהיו חורבן בית ראשון ובית שני, צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך, ותדעי בשביל מה החרבנות של משכנות הרועים, שהרי עתידים לבטל התורה בבית ראשון ובבית שני: (ז"ח)

כנסת ישראל בוכה על חורבן ב' המקדשות ושואלת למה

הַגִּידָה לִּי שְׂאֶהְבָּה נִפְשִׁי אִיכָה תִרְעָה
אִיכָה תִרְבִּיץ בַּעֲהָרִים וְגו' (א, ז) [נוזחר
חדש – שיר השירים דף יז – ע"ב]: אמר רבי
שמעון הרי העירותי שבכל מקום שנאמר
הגד הגיד ויגד, כלם עניני אגדה הם ויש
לעייין בהם, וכאן כתיב הגידה לי, סוד של
חכמה הוא.. כאשר ברא הקדוש ברוך הוא
את העולם ואמר יקוו המים מתחת השמים
אל מקום אחד, מתחת השמים כודאי,
ונאמר ויקרא אלהים ליבשה ארץ, אז כל
הדוה וכל שמחה וכל התיקונים נתתקנו,
וכיון שכל התיקונים נתתקנו להמטרונה,
בכך עלתה אל העולם שהוא בחינת זכר
ואמרה, הַגִּידָה לִּי שְׂאֶהְבָּה נִפְשִׁי אִיכָה
תִרְעָה אִיכָה תִרְבִּיץ בַּעֲהָרִים, איכה איכה
שני פעמים, רמז על שני החרבנות, בית
ראשון ובית שני, ולפיכך איכה תרעה
בחורבן הראשון, ואיכה תרביץ בחורבן
השני, שהרי השמחה שלנו היא טוב ויפה,
ומתוך שמחה זו יש לי לבקש על שני